

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.37/2024/14. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2024. évi október hó 29. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság a befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmény miatt **Terhelt1 és 2 társa** ellen indult büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 5.B.398/2020/109. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az ítélet bevezető részének a tárgyalási napokat felsoroló részéből mellőzi a 2021. évi szeptember hó 29., a 2022. évi január hó 12., a 2022. évi április hó 4., és a 2022. évi június hó 22. tárgyalási napokra történő utalást.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Kecskeméti Törvényszék a 2023. évi november hó 6. napján kelt 5.B.398/2020/109. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat 2 rb. a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 299. § (1) bekezdésében meghatározott és aszerint minősülő befolyással üzérkedés büntettének vádja alól, Terhelt2 II. r. vádlottat az ellene emelt 2 rb a Btk. 298. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott és aszerint minősülő – egy esetben bűnsegédként elkövetett – befolyás vásárlása büntettének vádja alól, valamint Terhelt3 III. r. vádlottat az ellene emelt a Btk. 298. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott és aszerint minősülő befolyás vásárlása büntettének vádja alól felmentette. Megállapította, hogy az elsőfokú bírósági eljárás során felmerült 239.652 forint bűnügyi költséget az állam viseli.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést a felmentés miatt, a vádlottak büntetőjogi felelősségének – váddal egyező – megállapítása iránt.
- [3] A másodfokú ügyészi feladatok ellátására a Legfőbb Ügyészség Büntetőbírósági Ügyek Főosztálya Bf.1310/2022/22. számú határozata alapján kijelölt Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ügyben a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyalást tűzzön ki, amelynek keretében a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja és a (2) bekezdése alapján küszöbölje ki részben bizonyítás felvétele, részben pedig a bizonyítást

érintő ügyiratok tartalma alapján az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát. Ezt követően a megalapozottá tett tényállás alapján az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján az alábbiak szerint változtassa meg:

- [4] Terhelt1 I. r. vádlottat 2 rb. a Btk. 299. § (1) bekezdésében meghatározott befolyással üzérkedés büntetében, Terhelt2 II. r. vádlottat 2 rb. – egy esetben bűnsegédként elkövetett – a Btk. 298. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott befolyás vásárlásának büntetében, Terhelt3 III. r. vádlottat 1 rb. a Btk. 298. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott befolyás vásárlása büntetében mondja ki bűnösnek.
- [5] Terhelt1 I. r. vádlottat:
- [6] - halmazati büntetésül a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján ítélje szabadságvesztésre és a Btk. 35. § (1) bekezdése alapján rendelje azt börtönben végrehajtani, annak tartamát a középértékhez közelítően határozza meg,
- [7] - a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján ítélje pénzbüntetésre,
- [8] - a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja, az 53. § (1) bekezdés és a (2) bekezdés II. fordulata alapján jogász végzettséghez kötött foglalkozástól – mint arra méltatlant – végleges hatállyal tiltsa el,
- [9] - a Btk. 61. § (1) és a 62. § (1) bekezdése alapján mellékbüntetésként a közügyek gyakorlásától tiltsa el,
- [10] - a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja és a 75. § (1) bekezdés a) pontja alapján 550.000 forint erejéig rendeljen el vele szemben vagyonelkobzást,
- [11] - állapítsa meg a Btk. 38. § (1) és (2) bekezdése alapján, hogy a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.
- [12] Terhelt2 II. r. vádlottat halmazati büntetésül, illetve Terhelt3 III. r. vádlottat:
- [13] - a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján ítélje szabadságvesztésre, amelynek végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján próbaidőre függessze fel,
- [14] - állapítsa meg a Btk. 35. §-a alapján, hogy a szabadságvesztést annak végrehajtásának elrendelése esetén börtönben kell végrehajtani és hogy abból a Btk. 38. § (1) bekezdés és a (2) bekezdés a) pontja alapján legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatóak feltételes szabadságra.
- [15] A nyomozás során lefoglalt és az ügyiratok között elhelyezett videófelvételt tartalmazó CD-lemezt a továbbiakban a nyomozati iratok részeként rendelje kezelni. A Be. 574. § (1), (2) és (4) bekezdése alapján kötelezze külön Terhelt2 II. r. vádlottat a szakértői vizsgálatával kapcsolatos szakértői díjjal összefüggésben felmerült 134.220 forint, Terhelt3 III. r. vádlottat a műszeres vallomásellenőrzéssel kapcsolatos szaktanácsadói díjjal összefüggésben felmerült 27.432 forint és tanú2 tanúkihallgatása miatt felmerült 6.580 forint bűnügyi költség megfizetésére. Ezen túl kötelezze a vádlottakat egyetemlegesen az eljárás során kihallgatott tanúkkal – tanú2 kivételével – kapcsolatos összesen 71.420 forint bűnügyi költség megfizetésére. Mellőzze továbbá az ítélet bevezető részéből a sürgősen megjelölt tárgyalási napokat.
- [16] A másodfokú bíróság a fellebbezési főügyészség indítványában foglaltaknak megfelelően a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ügyben tárgyalást tűzött ki.
- [17] A nyilvános tárgyaláson a fellebbezési főügyészség képviselője az írásban benyújtott indítványát változatlan tartalommal fenntartotta, míg a vádlottak védői az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérték.

[18]

II.

- [19] A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül; oly módon, hogy vizsgálta a tényállás megalapozottságát, az ítéletnek a büntetőjogi felelősség hiányára vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. Ezt meghaladóan – a Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint – hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.
- [20] Az elsőfokú bíróság nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében és a Be. 608. § (1) bekezdésében nevesített ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében írt lényeges hatással járó és a másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető ún. relatív perrendi szabálysértést, mely az érdemi felülbírálatnak akadályát képezte volna.
- [21] Felülbírálati tevékenysége során a másodfokú bíróság köteles az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő érvelését is áttekinteni, azzal a korlátozással, hogy megalapozott tényállás esetén azok eltérő értékelésére nincs eljárásjogi lehetősége. Azt azonban vizsgálhatja, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi bizonyítékot bevonta-e a mérlegelési körébe és azokat – teljes tartalmuknál fogva – összességében értékelte-e. Ha ugyanis ez elmaradt, az ilyen jellegű mulasztás – mint felderítési vagy ténymegállapítási hiba – megalapozatlanná teszi az ítéletet (*BJD 1608., BH 1979.356.*).
- [22] Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 592. § (2) bekezdés b) pontjában írt okból részben megalapozatlannak találta, mert az részben felderítetlen. A részbeni megalapozatlanságot a Be. 593. § (1) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával a másodfokú eljárásban ki kell küszöbölni.
- [23] Tévedett ugyanis az elsőfokú bíróság – mely a részbeni felderítetlenség oka is volt egyben – amikor kirekesztette a bizonyítékok köréből feljelentőtől feljelentőnek a 2018. évi július hó 1. napját megelőzően tett vallomásait. A fellebbviteli főügyészség álláspontjával szemben ugyanakkor a műszeres vallomásellenőrzéses vizsgálat eredményét és a vizsgálatot végző szakértő3 szaktanácsadó tanúvallomását, mint Terhelt3 III. r. vádlott szavahihetőségére vonatkozó közvetett bizonyítékot ugyanakkor az elsőfokú bíróság bizonyítékként értékelte, azokat a bizonyítékok köréből nem rekesztette ki.
- [24] Sajátossága volt az ügynek, hogy abban terhelt1 I. r. vádlott volt házastársa, feljelentőtől tett feljelentést, akinek a kihallgatására a 2017. évi XC. törvény – új Be. – hatálybalépését, a 2018. évi július hó 1. napját megelőzően az 1998. évi XIX. törvény – régi Be. – hatálya alatt a 2017. évi november hó 23. napján, 2017. november 24. napján, 2017. december 5. napján és 2018. február 7. napján is sor került. Ezen vallomásait az elsőfokú bíróság kirekesztette a bizonyítékok köréből, azokat a 2022. évi január hó 12. napján megtartott tárgyaláson – miután feljelentőtől a vallomástételt megtagadta – nem is ismertette.
- [25] feljelentőtől az új Be. hatálybalépését követően foganatosított első tanúkénti kihallgatása során, a 2018. évi szeptember hó 18. napján az új Be. 176. § (1) bekezdésében meghatározott tanúzási figyelmeztetések elhangzását követően úgy nyilatkozott, hogy a 176. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt következmények ismeretében is fenntartja a régi Be. hatálya alatt tett vallomásait.
- [26] Következésképpen a régi Be. hatálya alatt tett vallomásai bizonyítási eszközként felhasználhatóak. A 4/2020. BJE határozat V. pontjában kifejtettek szerint ugyanis a korábbi

Be. hatálya alatt tett vallomás csak abban az esetben nem használható fel, ha az új Be. hatálybalépését követően fogantatosított első tanúkihallgatása során a tanú megtagadja a vallomástételt, ekként lehetőség sincs arra, hogy a korábbi vallomásainak fenntartásáról nyilatkozzon. Amennyiben viszont az új Be. szerinti kihallgatása során a vallomástételt nem tagadja meg, az új tanúzási figyelmeztetésekre nyilatkozik, majd azt követően vallomást tesz, a korábbi vallomásai felhasználhatóvá válnak, különösen, ha úgy nyilatkozik, hogy a korábbi vallomásait változatlanul fenntartja. Ez történt a jelen ügyben is.

- [27] Ezért a másodfokú bíróság feljelentőtől feljelentőként a 2017. évi november hó 23. napján, majd tanúként a 2017. évi november hó 24., a 2017. évi december hó 5., és a 2018. évi február hó 7. napján tett vallomásait felolvasás útján a bizonyítás anyagává tette.
- [28] Az elsőfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlottnak a 2018. évi október hó 2. napján jegyzőkönyvbe foglalt vallomását felolvasással a bizonyítást érintő ügyiratok tartalmává tette, majd kirekesztette a bizonyítékok köréből, mert álláspontja szerint a vallomás nem törvényesen került felvételre.
- [29] Az elsőfokú bíróság ítéletében azt állapította meg, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a 2018. évi október hó 2. napján 7-8 óra közötti időben elfogyasztott legalább 2-3 „feles”whiskeyt és hozzá kísérőt, ezért a kihallgatásakor alkoholos befolyásoltság alatt állt. Ezzel összefüggésben pedig arra a következtetésre jutott, hogy Terhelt2 II. r. vádlott első gyanúsított ki hallgatására törvénybe ütköző módon került sor.
- [30] A másodfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlottnak a 2018. évi október hó 2. napján történő kihallgatásával összefüggésben az alábbiakra kíván rámutatni:
- [31] Terhelt2 II. r. vádlott gyanúsított ki hallgatáskor hatályban lévő Be. 113. § (1) bekezdése szerint *„az idézés és az értesítés kézbesítés útján, kizárólag hangkapcsolatot biztosító elektronikus úton, vagy a bíróság, az ügyészség, illetve a nyomozó hatóság előtti megjelenése alkalmával szóban történik.”*
- [32] A „rövid úton” történő idézés tehát kizárólag hangkapcsolatot biztosító elektronikus úton történhet (a korábban hatályban lévő büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 67. § (1) bekezdése szerint *„különösen távbeszélő, telefax, számítógép útján”*), amely jelen ügyben nem történt meg.
- [33] A fentiekből – azaz, hogy Terhelt2 szabályszerű idézésére nem került sor – következik az az eljárási szabálysértés is, hogy az idézés Be. 113. § (3)-(5) bekezdéseiben meghatározott – öt napos, sürgősség esetén 24 órás, illetve az idézett hozzájárulása esetén ezeknél rövidebb – időköze nem került megtartásra.
- [34] Az iratok ugyanis nem tartalmazták Terhelt2 II. r. vádlottnak a Be. 113. § (5) bekezdésében előírt hozzájárulását. Arra tekintettel pedig, hogy egy négy évvel korábbi elkövetés miatt szándékozták öt gyanúsítottként ki hallgatni, a sürgősség esete nem állhatott fenn. A nyomozó hatóság akkor járt volna el helyesen és törvényesen, ha a Be. 113. § (3) bekezdésében írt öt napos időközt megtartja.
- [35] A Be. 208. § (1) bekezdése értelmében a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság a helyszínen hallgatja ki a terheltet, ha szükséges, hogy a bűncselekmény helyszínén vagy a bűncselekménnyel összefüggő más helyszínen tegyen vallomást, mutassa meg az elkövetés helyét, a bűncselekménnyel összefüggő más helyet, tárgyi bizonyítási eszközt. Ezek a feltételek azonban jelen ügyben nyilvánvalóan nem álltak fenn.
- [36] A helyszíni ki hallgatásnak ugyanakkor nemcsak a feltételei nem álltak fenn, hanem a Be. 208. § (2) bekezdésében írtak sem teljesültek, mivel e törvényhely szerint a helyszíni ki hallgatás előtt a terheltet ki kell hallgatni arról, hogy a kérdéses helyet, cselekményt, vagy tárgyi bizonyítási eszközt milyen körülmények között észlelte és miről ismerné fel.

- [37] Tekintettel arra, hogy a 2018. október 2. napján történő helyszíni kihallgatás Terhelt2 első gyanúsított ki hallgatása volt, ezért a Be. 208. § (2) bekezdésében írt feltételek értelemszerűen nem állhattak fenn.
- [38] A másodfokú bíróság álláspontja szerint Terhelt2 első gyanúsított ki hallgatása nemcsak a fentiek, hanem az alapján sem vehető figyelembe bizonyítékként, hogy a vele szemben fogatosított kutatás teljességgel indokolatlan volt, hiszen semmilyen „bizonyíték” feltalálásának reális esélye nem volt meg a gyanúsítás tárgyát képező közel négy évvel azelőtti pénzátadásról.
- [39] A másodfokú bíróság álláspontja szerint sérült a terheltnek a védelemhez való joga is az alábbiak miatt:
- [40] A Be. 185. § (1) bekezdése szerint a személyazonossága ellenőrzése után a terhelttel ismertetni kell a jogait. A gyanúsított ki jegyzőkönyv eleje azt tartalmazza, hogy: „Az eljáró ügyész kérdésére Terhelt2 úgy nyilatkozik, hogy jelenleg nem kíván védőt meghatalmazni.”
- [41] A védő meghatalmazásának, vagy kirendelése kérésének jogáról való előzetes és megfelelő módon történő tájékoztatás elengedhetetlen feltétele lett volna annak, hogy e felvilágosítás tudatában Terhelt2 az ezzel kapcsolatos jogát gyakorolhassa.
- [42] A másodfokú bíróság megítélése szerint a fenti kérdést kizárólag azt követően lehetett volna szabályszerűen feltenni, miután ismertették Terhelt2-nal a Be. 39. §-ában rögzített jogait – többek között azt, hogy jogosult arra, hogy védelmének ellátására védőt hatalmazzon meg vagy védő kirendelését indítványozza –, illetve miután a Be. 387. § (1) és (3) bekezdéseire is kioktatták őt, mely szintén kötelező tartalmi eleme a gyanúsított ki hallgatásnak. Ez utóbbi figyelmeztetés azonban teljesen elmaradt.
- [43] Terhelt2 II. r. vádlott 2018. évi október hó 2. napján történő gyanúsított ki hallgatása során a büntetőeljárás jogai lényeges sérelmet szenvedtek azáltal, hogy az eljáró hatóság – anélkül, hogy annak feltételi fennálltak volna – motozást és kutatást rendelt el vele szemben, majd a kutatás fogatosítását követően szabályszerű idézés (ebből kifolyólag az idézés időközének megtartása) nélkül nyomban, a kutatás befejezését követő 11 perc elteltével már gyanúsítottként hallgatta ki. Ilyen körülmények között pedig nem biztosították a Be. 39. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott jogát, azaz nem hagytak számára megfelelő időt és körülményeket a védekezésre való felkészüléshez, ami egyben a Be. 3. § (4) bekezdésében a hatóság számára előírt alapvető kötelezettség megszegését is jelentette.
- [44] A Be. 167. § (5) bekezdése értelmében nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközökből származó tény, melyet a hatóság a résztvevők büntetőeljárás jogainak lényeges sérelmével szerzett meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint Terhelt2 II. r. vádlott 2018. évi október hó 2. napján tett gyanúsított ki hallgatása során ez volt megállapítható, mert a Be. 39. § (1) bekezdésében meghatározott terhelti jogai a fentebb részletezettek szerint számos tekintetben lényeges sérelmet szenvedtek.
- [45] A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságtól eltérő indokok alapján ugyan, de egyetértett Terhelt2 II. r. vádlott 2018. október 2. napján tett gyanúsított ki vallomásának a bizonyítékok köréből történő kirekesztésével.
- [46] A fellebbviteli főügyészség álláspontjával szemben az elsőfokú bíróság nem rekesztette ki a bizonyítékok köréből a 2018. évi február hó 2. napján az feljelentő által készített videóhívás tartalmát, hanem azt – ahogy azt a fellebbviteli főügyészség szükségesnek tartotta volna – összevetette az eljárás során beszerzett más bizonyítékokkal.
- [47] A műszeres vallomásellenőrzéses vizsgálat eredményét és a vizsgálatot végző szakértő3 szaktanácsadó tanúvallomását, mint Terhelt3 III. r. vádlott szavahihetőségére vonatkozó közvetett bizonyítékot ugyancsak értékelte.

- [48] A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nem fogadta el a poligráfos vizsgálat eredményét Terhelt3 III. r. vádlott tagadó vallomásának cáfolatául. Ennek indokát abban jelölte meg, hogy a vizsgálati jegyzőkönyvben feltüntetett 24 órán belüli 10 óras alvási idő nem valós, ami pedig lényeges befolyással lehetett Terhelt3 III. r. vádlott fizikai állapotára. Indokolásában hivatkozott tanú2 „poligráfos magánszakértő” tanúvallomására is és arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgálat eredménye nem alkalmas arra, hogy Terhelt3 III. r. vádlott következetes tagadó vallomását gyengítse.
- [49] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ezen érvelésével maradéktalanul egyetértett. Hangsúlyozni szükséges ugyanis, hogy Terhelt3 III. r. vádlott a terhére rótt bűncselekmény elkövetését az eljárás teljes tartama alatt mindvégig következetesen tagadta. Kétségtelen, hogy a műszeres vallomásellenőrzés a gyanúsított és a tanú szavahihetőségére vonatkozó közvetett bizonyíték beszerzésére irányuló bizonyítási cselekmény, önmagában, egyéb terhelő bizonyíték hiányában azonban a büntetőjogi felelősség kétséget kizáró módon történő megállapítására nyilvánvalóan nem alkalmas.
- [50] A bizonyítékok értékelése körében ugyanakkor lehangsúlyosabban arra szükséges utalni, hogy helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak következetes és egybehangzó vallomásait fogadta el a tényállás megállapításakor. E vádlotti vallomásoknak ugyanis kizárólag feljelentő1 vallomásai mondanak részben ellent. feljelentő1 vallomásainak – ideértve a másodfokú bíróság által ismertetett vallomásokat is – ugyanakkor közös jellemzője volt, hogy nem konkrét és közvetlen észlelésen alapultak, valamint több ponton, a lényeges tények tekintetében is ellentmondásokat tartalmaztak. Ugyanez vonatkozott a tanú azon vallomásaira is, amelyeket a másodfokú bíróság felolvasás útján a bizonyítás anyagává tett. Értékelésükkor nem volt figyelmen kívül hagyható, hogy a feljelentő tanú és férje között a viszony véglegesen megromlott, a tanút ártó szándék, magánéleti konfliktusra visszavezethető bosszú motiválta az eljárás kezdeményezésekor.
- [51] Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában a vád tárgyává tett cselekmény elkövetési idejeként a Központi Nyomozó Főügyészség a 2013. november 2. napja és a 2015. május 8. és június 30. napja közötti – pontosabban meg nem határozható – időszakot jelölte meg. feljelentő1 a feljelentését feljelentő korábbi neve néven a férje ellen az elkövetési időpontként megjelölteket követően több mint két év elteltével a 2017. évi november hó 23. napján tette, melynek előzményeként a 2017. évi augusztus hó 12-i keltezéssel a Legfőbb Ügyészségnek címzett beadványt juttatott el. Terhelt1 I. r. vádlott ebben az időszakban élettársi kapcsolatban élt, és az feljelentő1-val kötött házasságának felbontása iránt pert indított.
- [52] Ilyen előzmények után került sor a vádlottak gyanúsítottkénti kihallgatására.
- [53] A fentiek alapján tehát a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően a 2017. évi november hó 23. napján, a 2017. évi november hó 24. napján, a 2017. évi december hó 5. napján és a 2018. évi február hó 7. napján tett vallomásait felolvasás útján a bizonyítás anyagává tette, a tényállás részbeni megalapozatlanságát kiküszöbölte. Ezen vallomásokat, az egyéb bizonyítékokkal együttesen értékelve azonban arra a meggyőződésre jutott, hogy a vádirattal egyező, ellentétes tényállás megállapítására a másodfokú eljárásban sem kerülhetett sor.
- [54] Következésképpen helyesen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlottak büntetőjogi felelősségének a hiányára.
- [55] Az ezt sérelmező, a vádlottak terhére felmentésük miatt, a bűnösségük megállapításáért és velük szemben büntetés kiszabása érdekében bejelentett fellebbezés eredménytelennek bizonyult.
- [56] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta. A fellebbviteli főügyészség indítványával egyezően

észlelte, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet bevezető részében indokolatlanul tüntette fel a 2021. évi szeptember hó 29., a 2022. évi január hó 12., a 2022. évi április hó 4. és a 2022. évi június hó 22-i tárgyalási napokat, mert az eljárást a 2023. évi január hó 18. napján megismételte. Ezért ezen tárgyalási napokra történő utalást mellőzni kellett.

P é c s, 2024. október 29.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Kecskeméti Törvényszék 5.B.398/2020/109. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.37/2024/14. számú végzése folytán a 2024. évi október hó 29. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke